

ESCOLA DE LA
paraula

FULL PER A LA LECTURA ORANT DE l'Evangelí

“

Mt 3,1-12

Per aquells dies es va presentar Joan Baptista, que predicava en el desert de Judea dient: Convertiu-vos, que el Regne del cel és a prop. De Joan parlava el profeta Isaïes quan deia:

*És la veu d'un que crida en el desert:
Preparau el camí del Senyor; aplaneu les seves rutes.*

Joan duia un vestit de pèl de camell i portava una pell a la cintura; el seu aliment eren llagostes i mel boscana. Anaven a trobar-lo gent de Jerusalem, de tot Judea i de tota la regió del Jordà, confessaven els seus pecats i es feien batejar per ell al riu Jordà. Quan Joan veié que molts fariseus i saduceus hi anaven perquè els bategés, els va dir:

- Cria d'escurçons! Qui vos ha dit que vos escapareu del judici que s'acosta? Doneu els fruits que demana la conversió, i no vos feu pensant que teniu Abraham per pare; vos assegureu que Déu pot fer sortir fills a Abraham fins i tot d'aquestes pedres. Ara la destrals ja és ran de la soca dels arbres, i tot arbre que no dona bon fruit és tallat i llençat al foc. Jo us bateig amb aigua, perquè vos convertigueu; però el qui ve després de mi és més fort que jo, i jo no som digne ni de portar-li les sandàlies: ell vos batejarà amb l'Esperit Sant i amb foc. Ja té la pala a les mans per ventar el gra de l'era; arrebregarà el blat i l'entrarà al graner, però cremarà la palla en un foc que no s'apaga.

”

SEGON DIUMENGE
advent A

Bisbat de Mallorca

LECTURA

Advent: temps de *preparació*; bo per a recordar que per a veure Déu en la vida i rebre el seu Amor es necessita una predisposició. La presència del Mal en el món i del pecat en les persones fa que els nostres ulls s'enterboleixin i vegin les coses segons els esquemes mentals del Tenir i del Poder. Déu surt de la societat en la mesura que aquesta societat determinada es deixa seduir pel Tenir i pel Poder. Aleshores, esdevé necessari un canvi de mentalitat, de mirada. Cal canviar d'ulleres i netejar els ulls. Per veure Déu en la vida i rebre'l com una bona notícia es necessita una preparació.

Així va passar amb el Poble Escollit, Israel, que va haver d'aprendre en la dura experiència de la història les actituds essencials que fan veure Déu present en la vida (creació) i permeten obrir espais per al seu Regne (salvació).

Joan Baptista, en els orígens de la nostra fe, representa aquesta referència a la revelació a Israel. Pel cristianisme és la xifra i la síntesi de segles i segles d'experiència de Déu en el si del temps i de l'espai humans: l'experiència del poble jueu. En la seva persona hi queda gravada aquesta forma de ser, de veure i de viure, marcada per dues actituds fonamentals: la justícia i l'esperança en el futur de Déu, futur de realització d'una promesa que perdura a través de la resurrecció de Jesús de Natzaret.

Mateu situa aquest text com a una peça fonamental del pròleg als cinc discursos que constitueixen el contingut del seu evangeli. Sap que parla a uns destinataris que essencialment són persones religioses, molt religioses, deleroses de complir la voluntat de Déu i que vénen del judaisme contemporani de Jesús. La Llei, «llum que il·lumina el camí» de tot aquell que desitja ser bon amic de Déu, té un perill: absolutitzar el precepte i fer-ne ocasió d'oblidar que l'únic manament és el rostre del germà i de

la germana. Aleshores, la Llei esdevé excusa per a amagar la prepotència del poder i passar de la diferenciació entre bons i dolents a la justificació de l'opressió d'uns (els bons) sobre els altres (els dolents). Mateu veu que entre els membres de la seva comunitat aquesta mala herba també hi creix..., i això l'aterra. Intueix el perill de la victòria del Mal en el grup: arribar a matar en nom de Déu! I fer-ho segurs d'haver complert allò que Déu vol de nosaltres! Llegim el diari..., i ens adonam que no es tracta de coses tan passades de moda..., també nosaltres, subtilment, podem fer passar com a manament de Déu els interessos inconfessables del Tenir i del Poder..., en la forma d'una religió pietosa i sòlida..., però que desconeix la caritat...

A Mateu, el text que avui llegim li serveix per a advertir d'aquesta realitat. Per això, divideix el text en tres moments:

- La descripció de la persona de Joan Baptista (versets 4-6);
- El seu missatge (versets 7-12);
- La tesi central (versets 1-2): la crida a la conversió.

Recordem: «*conversió*». Segons el contingut original d'aquest mot, vol dir canvi de mentalitat, de manera de veure i de judicar allò que passa i em passa. Per tant, memòria renovada de la meva necessitat de revisar cada dia els meus fets, les meves actituds, la meva opció. Per tal d'arribar a contemplar la realitat amb els ulls fondos del Pare; és a dir: dels valors proposats per Jesucrist.

La manera de presentar Joan: l'antítesi d'una persona que viu del Tenir, assentada en el Poder i que cerca el Prestigi com a sentit de la vida. L'austeritat, entesa com a ús de les coses se-

gons el criteri de necessitat i no de consum, actitud bàsica per a ser del grup d'amics de Jesús. De fet, Jesús també va viure així.

El missatge de Joan presenta dos desenvolupaments fonamentals de la justícia, la gran aportació de la tradició d'Israel: la denúncia de la mistificació religiosa, simbolitzada en la conducta dels dirigents d'Israel; l'afirmació del judici de Déu com a confrontació decisiva entre la pròpia forma de vida i l'alternativa del Regne. Per a acabar en l'esperança: res no podrà vèncer la força de l'Esperit que ha estat vessat cor endins de la història per la Resurrecció del Senyor.

CONTEMPLACIÓ

Pas revista a la meva setmana. Apunt (si així ho vull fer) al meu quadern els fets més importants que record dels quals he estat protagonista o que m'han especialment afectat quan he sentit les notícies. I procur llegir-los a la llum del que hem dit fins aquí.

Quina crida a la conversió hi descobresc? Hi ha alguna actitud que es repeteix i que hauria de confrontar amb l'evangeli d'avui? Per exemple: quina és la meva reacció davant la injustícia, la corrupció? Quins sentiments genera en mi? Són «els mateixos sentiments del Crist»? O expressen el meu egoisme, que s'alegra en la injustícia? Quines accions, per petites que siguin, vull corregir?

L'amor s'alimenta del detall; una frase que ens agrada; però: també la corrupció s'alimenta del detall; comença en petits, imperceptibles gestos que per ventura només jo percebo.

Cal anar a l'arrel per curar l'arbre. Què estic disposat a deixar, canviar, millorar de la meva mentalitat pel que s'assembli més a la de l'Evangeli?

Un lector pot llegir lentament, diverses vegades, el salm 129: *«Des de l'abisme...»*.

L'escoltam tots en silenci. El feim nostre.

Responem amb l'oració sàlmica: cada un, en llibertat i sense por, repeteix el vers o la frase que vol compartir amb els altres. Sense presses. Mentre duri el sentiment de presència de l'Esperit del qual ens ha parlat el text.

Acabam recordant aquestes paraules de Charles de Foucault:

*«Des que vaig conèixer Déu,
vaig saber que ja no podria viure més
que per a Ell».*

I aquestes altres de Santa Teresa d'Àvila:

«Qui té Déu, no li falta res».

ORACIÓ

I podeu acabar la reunió dient:

*«Concediu, Pare, a la vostra Església,
sempre freturosa de conversió,
lucidesa i coratge,
posar totes les seves forces
(doctrina, litúrgia, institucions)
al servici de l'experiència de la fe
i de la vivència de l'amor.»*

